

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/335/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111222373
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111222373.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Česká republika, s.r.o. so sídlom Česká republika, Novodvorská 994, Praha 4, IČO 25 117 483, zastúpeného F., Z., IČO: XX XXX XXX proti odporcovi G. E., bytom Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu S. so sídlom B., O. XX, IČO XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. F. W., advokátom so sídlom W., o zaplatenie 177,58 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 15C/179/2011-34 zo dňa 09. augusta 2012 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,12 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. F. W., advokáta, č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania 61,99 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok 9,87 eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 177,58 eur s príslušenstvom. Navrhol, aby súd vydal v právnej veci platobný rozkaz, žiadal náhradu trov konania. Navrhovateľ zaplatil z návrhu na začatie konania súdny poplatok vo výške 16,50 eur, kolkovými známkami pri podaní návrhu. Písomným podaním, ktoré došlo súdu dňa 30.05.2012, zbral navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na dispozitívny úkon navrhovateľa, kedy tento vzal svoj návrh na začatie konania späť predtým, než sa začalo pojednávanie, súd konanie podľa ust. § 96 ods. 1, 3 O.s.p. zastavil. O vrátení časti zaplateného súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 21,87 eur rozhodol súd podľa § 11 ods.3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, pričom zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eur krátil o minimálne zákonom stanovenú sumu 6,63 eur. S poukazom na to, že konanie bolo zastavené v dôsledku späťzatia návrhu navrhovateľom, súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania v sume 61,99 eur. Trovy konania vedľajšieho účastníka odporcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom JUDr. F. W., konkrétne tarifnej odmeny a režijného paušálu za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, § 16 ods.3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov 18,20 eur + režijný paušál 7,63 eur, vyjadrenie zo dňa 08.02.2012 podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods.3 citovanej vyhlášky 18,20 eur + režijný paušál 7,63 eur) + 20 % DPH zo sumy 51,66 eur, t.j. 10,33 eur podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky, teda spolu trovy právneho zastúpenia

predstavujú 61,99 eur. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný náhradu trov konania zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Lehotu na splnenie povinnosti určil súd podľa § 160 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 19,12 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ nevidel význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka a nesúhlasil so záverom, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony, nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Okresného súdu v Nitre, sp. zn. 25C 58/2012 a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Navrhovateľ zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka dochádza k navyšovaniu trov konania a jeho nehospodárnosti, ktorú skutočnosť by mal súd reflektovať použitím § 150 O.s.p., a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Záverom poukázal na to, že rozhodnutie súdu o náhrade za úkon prevzatie a príprava právneho zastúpenia je nepreskúmateľné, pretože z neho nevyplýva, akým spôsobom sa právny zástupca oboznámil so spisovým materiálom. Navyiac, jeho vyjadrenia sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, pričom podľa názoru navrhovateľa by mal takéto úkony vykonávať prioritne vedľajší účastník.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,08 Eur. Nesúhlasil s argumentáciou navrhovateľa z niekoľkých dôvodov. Aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. na danú vec považoval za nenáležitú, pre posúdenie možnosti aplikácie tohto ustanovenia je podstatné zisťovať okolnosti, súvisiace so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia nároku. Mal za to, že správanie navrhovateľa v spore a okolnosti, za ktorých navrhovateľ plošne v celej Slovenskej republike uplatňuje pohľadávky, nedávajú predpoklad pre aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. Vedľajší účastník dôvodil, že v množstve súdnych sporov už jeho vstup do konania pôsobil pre navrhovateľa odradzujúco v zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku, vzal svoj návrh na začatie konania späť. Na argument navrhovateľa, že podľa registrácie na Ministerstve vnútra SR má Združenie v radoch členov s právnickým vzdelaním, vedľajší účastník uviedol, že právo na právneho zástupcu nemožno Združeniu vzhľadom na predmet jeho činnosti upierať. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu. O.s.p. vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby aj účastník, odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy, v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov, vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Vedľajší účastník nesúhlasil s argumentom žalobcu, že úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia nie je úkonom v tomto konaní preukázaným. Uviedol, že ide o mimoriadne dôležitý úkon, kedy sa advokátom zhodnocuje opodstatnenosť, účelnosť, stratégia a taktika právneho zastupovania, a následne sa táto analýza konzultuje na prvej porade s klientom. Tento úkon zahŕňa celý proces od prevzatia zastúpenia cez prípravu, ktorá vedie k tomu, že vo veci je podané kvalifikované stanovisko. Oznámením o vstupe nebol ukončený proces prípravy právneho zastúpenia, pretože vedľajší účastník sa môže s predmetom spotrebiteľskej veci oboznámiť až po tom, čo sa dorúčením oznámenia o vstupe súdu stane v konaní vedľajším účastníkom. Konštatoval, že súd pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou. Poukázal na novelizované znenie ust. § 137 O.s.p., ktoré s účinnosťou od 01.01.2012 bolo doplnené zákonom č. 332/2011 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, ktoré potvrdzuje odôvodnenosť priznania trov vedľajšieho účastníka. Dodal, že odmietnutie práva na náhradu trov konania by znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov prostredníctvom Združenia na súdoch. V súvislosti s priznaním trov vedľajšieho účastníka aj bez akéhokoľvek písomného vyjadrenia poukázal na niekoľko rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 177,58 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 30.05.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 61,99 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 08.02.2012 doručil súdu písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevzhladol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 61,99 Eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia dňa 20.07.2012, režiálny paušál 7,63 Eur + 20 % DPH z odmeny a náhrad, t.j. 3,19 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.